VÄSTERBOTTENS-KURIREN nr_136 fredagen 15 juni 1962

Några kvintilerande spelemän på gårdstunet utanför Jämtebölegården. Bert Eriksson från Roslagen drar en gånglåt för Jan Häggström, Husum, Gustaf Olsson, Själevad och Walter Wickberg, Sko g.

Riksspelmansstämmans folk sätter färg på Umeå stad

D æt gäller för oss att 1 den snabba förändringen, som nu pågår, rädda det värdefulla från dagar, som varit. Dit hör mycket av saga och dikt, av musik och sång, som levt bland allmogen också i detta län. Stämmodeltagarna från när och fjärran är välkomna till Västerbottens län och till Umeå".

Så skriver landshövding Filip Kristensson i företalet till programmet för riksspelmansstämman i Umeå, som börjar i dag.

Men den började sätta sin prägel på staden redan under onsdagen. Man i knätofsar och kvinnor i färgglada bygdedräkter lyste som färgklickar i solen på järnvägstorget på morgonen. Och på Gammlia vimlade det av spelemän, som sökte sig till Jämtebölegården, där man spelade upp med darrande knän för en sträng jury, som har att dela ut Anders Zorns märke, diplom med silver och guld samt dela ut den eftertraktade titeln Riksspelman. * %

I SOLSKENET PA GARDEN satt klungor av spelmän och kvintilerade på sina felor. Man måste en sista gång före uppspelningen mjuka upp fingrarna, precis som hundrameterslöparen mjukar upp sina ben före starten.

— Har du spelat upp, var den

VÄSTERBOTTENS-KURIREN nr 137 lördagen 16 juni 1962

Västerbottniska spelmanslåtar

Inför riksspelmansstämman i Umeå kan det vara lämpligt att fästa uppmärksamheten på det häfte spelmanslåtar, "Bland spelmän i Västerbotten", som utgivits av Västerbottens läns spelmansförbund.

Häftet innehåller 25 låtar av skiftande värde, satta två- eller trestämmigt. Endast ett fåtal av melodierna är komponerade av namngivna spelmän, flertalet är uppteckningar, att döma av de kortfattade kommentarerna. Somliga melodier är kanske i alldagligaste laget, byggda mest på treklangsrörelser uppåt och nedåt (ex. nr. 1). En annan svaghet hos flera av de medtagna låtarna är deras obetydliga format, endast två eller tre notsystem långa.

Av prima halt är nr 13, Råbäckslek, av K. O. Widman, Skellefteå, i tvåstämmig sättning av polskaspecialisten Sven Kjellström. Med sina tre kontrasterande repriser är den omväxlande och säkerligen mycket "slitstark". Brudmarschen (nr 12) av "Fjällkungen" Frits Holmgren i Vilhelmina är också av god klass, och Kadriljen (nr 5) i Göran 0:n Föllingers sättning hör till de bättre. Janne Norgrens i Hörnefors Gånglåt (nr 25) bör låta bra för tre fioler (Föllingers arrangemang), Och Gunnar Hahns tvåstämmiga sättning av den mollstamda folkvisan vill man också framhålla (nr 24).

Några av arrangemangen har gjorts av fil. lic. Nils Stålberg, en av jurymännen i årets spelmansstämma. Uppmärksammas bör, att kommentaren vid nrs 21 och 24 råkat byta plats.

Utgivandet har möjliggjorts tack vare anslag från landsting, Kempefonden och enskilda. Alla folkmusikintresserade bör ha intresse av att ta del av det 20-sidiga häftet, som kostar åtta kronor.

Axel V. Sundkvist

Folk
på

VÄSTERB

Det var äkta

Ett femtio
aktiva folkd
dra till sig
regnsluften
liga arrange
kens oförmå
de, att spel
sig musikern
inte.

K. G. Nilsso
turistnämnd h
välkomna. Det

tal, som fick
svenska flagg
björkförsedd
fanns ett par
nars var det
tan hela Sve
de olika land
rik. Där fann
ten, ljus med
väst, vit skj
rosett. Där fa
fulla medelpa
knäbyxor, sv
brättad hatt.
Göteborg var
en lång blå,
pa, i allt påm
ta kines.

Men man s
för att fägna ö
vis musiken, s
le framföra.
okänd och på
gammal men
musik, som g
na. Ur fiolern
en occarina
Allt som allt
lodiöst, mjuk
samtrimmat i

Till detta
som gjorde e
folkdansens o
Vigren och ha
jade med scho
också en svär
meldans.

Medan dess